

(המשך מעמוד 15)

אדיר של דם, שפרץ מהעורך וכיסה את כל צידה השמאלי.
 כאשר דהרו האמבולנסים שהסיעו את שתי הפצועות מנמל-התעופה של לוד לחדרי הניתוח בתל-השומר, לא יכול היה איש לתאר לעצמו איך תיעתע בהם הגורל. נושאת הדרכון הישראלית על-שם מרים חסון, אינה אלא ערביה נוצריה מעכו, בשם תרז הלסה; וזו הנושאת דרכון נורבגי על שם מרי אנדרסן, אינה אלא קר-בוצניקית ישראלית בשם מרי הולצברג, שביתה בקיבוץ הולדתה נשקף אל ביתה של תרז בעכו, מרחק של כארבעה קילוי מטר.

פרצוף מוכר

מאיזה מקום...

ב עשרים ושבע השעות ששתי ה- צעירות שהו יחד בגופו של מטוס הבואינג 707 של חברת סבנה — מאז עלו אליו בבריטל בצהרי יום שני, ועד ש- הוצאו ממנו באותה שעת אחרי צהריים גורלית של יום שלישי — היו עיניהן חייבות לצוד האחת את עיני רעותה, האם היה זה באותה שעת אימה, אח- רי ההמראה מווינה, כשמרי הבחינה ב- פניה הנאים של תרז, אחת החוטפות, ש- הציגה את עצמה בפני הנוסעים בעברית

מרי הולצברג, בת 12, בחברת בני כיתה בקיבוץ לוחמי-הגיטאות, בו נולדה. מרי נראית בתמונה כורעת, שנייה מימין. בגיל זה הצטיינה מרי בתחומי ספורט רבים, ורבים במשק ניבאו לה כי תבחר בקאריירה של ספורטאית.

את המטוס כהרף עין? או שמא נפגשו מבטיהן באותן שעות חרדה ומחנק ב- קצה המסלול בלוד, כשעברה תרז בין הנוסעים היהודים ושוחחה עמם תוך הפ- גנת שליטתה בעברית והכרתה את הארץ? ספק אם תהיה אי פעם למרי אפשרות

בשם סמירה? האם היה זה בעת הטיסה ללוד, כשסמירה סייעה לדיילות הבלגיות של המטוס להגיש מזון ומשקה לנוסעים המבוהלים? האם היה זה בעת שתרו החזיקה בידיה את שתי הקצוות של שני חוטי חשמל, שחיבורם אמור היה לפוצץ

לאשר זאת: אם הבויקה בראשה המה- שבה כי „פרצופה של המחבלת הזאת מו- כר לי מאיזה שהוא מקום?“ אבל, היה כורה גורלי שכך זה יהיה. שכן, מכל ההצטלבויות האפשריות של נתיבי חייהן, היתה דווקא פגישה זו, פגישת החוטפת והנחטפת בהצטלבות שבמטוס הבלגי, ה- מאולצת ביותר.
 מתי זה היה? איפה? איך? כיצד כבר ראו זו את זו?
 האם בחוף ימה של נהריה בקיץ, שם כרכרו על חוף הזיפוניף ילדי קיבוץ לוחמי- הגיטאות עם ילדי בית-הספר הנוצרי מ- עכו? האם ראתה מרי את פניה של תרז לראשונה, כאחד מביקוריה הרבים בסימי- טאות עכו העתיקה, שם היה ביתה של תרז? או האם נפגשו דווקא בקיבוצה של מרי, שהאקוודוקט הרומי העתיק עדיין מחברו אל עירה של תרז?
 זה היה מוכרח להתרחש באיזה שהוא מקום. לסיום מעין זה, לא יכולה היתה להיות התחלה אחרת.

הלידה

כרוכה בסמל

מרי היתה בת 4 כשנולדה תרז. הן נולדו בארץ שהוריהן היו בה מהגרים. החוט הסמלי המקשר את גור- לותיהן, מתחיל באותה תקופה שבין סיום מלחמת העולם השנייה לבין הקמת מדינת ישראל, בה נאחזו הוריהן בארץ.

